

Fra Indenrigsministeriet er modtaget saalydende Skrivelse:

Indenrigsministeriet.
København, den 13. April 1910.

Efter at den af Rigsdagen vedtagne Lov om Nedsættelse af en *Spårekasse- og Bank-Kommission m. v.* under 13. d. M. er stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, skulde man under Henvi- sning til Lovens § 1, hvorefter den ommeldte Kommission skal bestaa af 17 Medlem- mer, af hvilke Indenrigsministeren væl- ger 7 Medlemmer, deriblandt Kommis- sionens Formand, og hvert af Rigsdagens Ting 5 Medlemmer ved Forholdstalsvalg, herved tjenstlig anmode Landstinget om for sit Vedkommende at ville vælge 5 Medlemmer af den ommeldte Kommission.

Om det herefter foretagne Valg imødeser man Underretning.

P. Munch.

D. Oxholm.

Landstinget.

Valget vil blive sat paa Dagsordenen for Tingets Møde i Morgen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af For- slag til Lov om Foranstaltninger til Ud- ryddelse af Rotter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1496.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Til Foretagelse af denne Sag udkræves Tingets Samtykke; men hvis ingen udtaler sig derimod, vil jeg betragte dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes un- der Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af For- slag til Lov om Tillægsbevilling for Finans- aaret fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 805).

Formanden: Ogsaa til Foretagelse af denne Sag udkræves Tingets Samtykke; men jeg vil betragte dette som givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Johansen: Jeg har ikke noget at be- mærke til Tillægsbevillingslovforslaget og skal derfor blot anbefale det til Vedtagelse i den Form, hvori det foreligger her for det høje Ting.

la Cour: Det er ikke længe siden, at vi vedtog et Finanslovforslag med et Un- derskud paa 20 Mill. Kr. Det er derfor heller ikke med nogen særlig Glæde, vi her se et Tillægsbevillingslovforslag, hvor der er en Formindskelse af de beregnede Ind- tægter paa 800,000 Kr., og paa hvilket findes Nybevillinger, der strække sig op til 37 Mill. Kr. Selvfølgelig vil en saadan Finansstyrelse ikke kunne gennemføres, uden at man maa opbruge de Kapitaler, Staten sidder inde med. Der viser sig da ogsaa i det foreliggende Tillægsbevillings- lovforslag at være en stærk Tæren paa Statens Grundkapital. Vi kunne selvføl- gelig ikke helt bebrejde Ministeriet den daar- lige finansielle Tilstand, hvori vi ere. An- dre Regeringer og Rigsdagen have ogsaa haft deres Del af Skylden for, at vi ere komne ud i det nuværende Uføre.

Til de Poster paa Tillægsbevillings- loven, som vi ikke ville haabe nogen Sinde ville komme igen, høre de 2 Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse og 6 Mill. Kr. til at afvikle Bankkalami- teterne med. Det er vist urigtigt, at Staten baade ved den ene og den anden Lejlighed griber ind i Forhold, som kun vedkomme helt private Foretagender, og det skal der- for ogsaa her siges, at det, at Staten nu er traadt til to Gange for at afhjælpe saa- danne private Kalamiteter, ikke maa inde- holde noget Præcedens for Statens For- pligtelser i Eftertiden.

De Udgifter, der findes paa § 27, an- gaa jo offentlige Arbejder til Fremme af